

indrømmer det ærede Medlem Muligheden der af, og jeg har paa ingen Maade villet udelukke denne Mulighed under den videre Forhandling om denne Sag, det er en af de mange Enkeltheder, vi kunne komme til at forhandle nærmere om. Saa sagde det ærede Medlem — og jeg har allerede til Dels besvaret hans Bemærkninger i saa Henseende — at det havde været saa stort et Slid at saa vore Fordringer hørte af Statsbanerne; men jeg vil spørge det ærede Medlem om der ikke har været anvendt lige saa stort Slid for at forebringe Landbrugets Fordringer for det forenede Dampskibsselskab, og om Resultatet der har været bedre end over for Statsbanerne. Jeg tror, at man maa sige, at om end Statsbanerne have ladet meget tilbage at ønske med Hensyn til Lydhørhed for Eksportørernes Krav, saa har de jo dog haft denne Lydhørhed i meget højere Grad end det forenede Dampskibsselskab, der jo atter og atter har overhørt de berettigede Ønsker, som fremkom. Det ærede Medlem havde følt ligesom en underlig tom Smag i Munden efter denne Forespørgsel, og han sagde til sig selv: er det det hele? Ja, det kommer an paa, hvor stort og overlegent man ser paa den Slags Ting. Jeg tror dog, at de fleste herinde have faaet det Indtryk, at de Anker, der ere komne frem, og hvis Berettigelse er indrømmet, ere ikke af den Art, at man kan affærdige dem med et Skuldertræk, som det ærede Medlem vilde gøre. Det er ikke ganske bagatelagtigt, at vort Flæsk og Smør forsendes paa en saa uheldig Maade, som Tilfældet er, navnlig for det saltede Flæsks Bedkommende. Det er ingen Bagatel, at Farten tager saa meget længere Tid, og at den bliver økonomisk saa utilfredsstillende for Eksportørerne. Det er ingen Bagateller, alle disse forfælske Ting, som her ere paa-pegede, navnlig ikke hvad den Hovedmislighed angaar, at det er et privat Selskab, der besørger Farten, og at private Hensyn som Følge deraf komme til at spille saa stor en Rolle. Alt dette mener jeg, at det ærede Medlem ikke er berettiget til at anse for noget forholdsvis ligegyldigt. Jeg mener tværtimod, at det er af stor Betydning, og at det er helbigt, at det er kommet frem, og at det er blevet indrømmet af Ministeren paa den Maade, som stet er. Det ærede Medlem indrømmede jo, og denne Indrømmelse tager jeg til Indtægt over for hans Partifælle fra Roskilde (Rosleff), at Hovedanførerne maa rettes imod Kontrakten. Men det ærede Medlem sagde saa, at den havde vi selv været med til at afslutte. Na ja, saamaend, det kan man sige baade Ja og Nej

til; Rigsdagen har dog ganske afgjort ikke været med til at afslutte Kontrakten. Man kan sige, at den forelaa Rigsdagen til Godkendelse, da den var bleven afsluttet, det er en Selvfølge, men den egentlige Forhandling med det forenede Dampskibsselskab er lige saa selvfølgelig ført af Regeringen, og derfor mener jeg, at Hovedansvaret for, at der ikke blev naaet mere, end der blev naaet, maa lægges paa Regeringen. Det ærede Medlem ved jo, hvorledes det gaar til med saadanne Ting. Der forelægges her en Kontrakt, og saa hedder det: Det kan man blive enig om med Selskabet; vil I have Kontrakten saaledes, som den er, eller ikke? Hovedspørgsmaalet var jo, om man vilde have tre Gange ugentlig Fart i Stedet for en. Selv om man saa havde mange Betænkeligheder ved at gaa ind paa Kontrakten, som der faktisk var den Gang — det vil man jo kunne se af Forhandlingerne — saa var det dog ret menneskeligt, at man sagde: Naar Kontrakten ikke kan blive anderledes, saa lad os hellere tage den end bevare de endnu ugunstigere Forhold, der hidtil have været til Stede. Saa rettede det ærede Medlem nogle personlige Bemærkninger til mig og spurgte, hvorfor jeg ikke tidligere havde skænkset den Sag Opmærksomhed. Det forekommer mig at være en ejendommelig Maade at turnere den Ting paa. I den Del af sit Foredrag synes det ærede Medlem at have changeret noget. Nu fandt han dog, at der var ret betydelige Ting, der vare fremdragne, medens han tidligere ansaa dem for saadanne Bagateller, at han havde maattet sige: Er det det hele? Nu syntes han, som sagt, at mene, at det dog var noget, som havde ret stor Betydning, og det var ikke frit for, at der dirrede nogen Indignation i hans Stemme, da han bebrejdede mig, at jeg ikke tidligere havde fremdraget saa væsentlige Misligheder. Jeg tror, at det vilde være lidt forkert, hvis man over for dem, der her i Rigsdagen fremdrage Misligheder ved noget bestaaende, bestandig ville rette den Anke: Hvorfor har Du, som dog har siddet her ogsaa i tidligere Aar, ikke fremdraget det før? Jeg tror, at man hellere skulde være ret glad ved, at der dog kommer en Tid, hvor saadanne Ting drages frem. Det ærede Medlem ved jo lige saa godt som jeg, at der er Grænser for vor Tid og for vort Arbejde her i Rigsdagen. Denne Kontrakt med det forenede Dampskibsselskab var afsluttet, før jeg fik noget med Finansudvalget at gøre og blev Ordfører for denne Del af Budgettet, og der er ikke foregaaet nogen væsentlig Forandring i Løbet af de tre Aar, jeg har